

Když se v létě trhají konopě poskonné, některé mezi nimi nalézají se kurvičky; jsou to s rozstrápenou hlavičkou, a pořádku jich bývá. Děva když takové dostane, posílá ji družičce své a dává jí říci:

Vzkázal ti tvůj milý dobrý deň,
abys nejedla a nepila celý deň.
Až mně jich takových devět odevzdáš
a svého milého uhlídáš.

Anebo jí vzkazuje takto:

Posílám ti lásku po provázku
a konopu po holi,
aby se ti vedlo po voli.

706. CESTOVÁNÍ

1425.

Z Halenkova

Ach, do-li - na, do - li - na, ma - lá se mně zdá - la, a když sem do ní ve - šel, le - dva sem z ní vy - šel.

Ach, dolina, dolina,
malá se mně zdála,
a když sem do ní vešel,
ledva sem z ní vyšel.

Ach, dolino, dolino,
proč jsi tak široká,
ach, dyť ťa nepřeletí
kačena divoká.

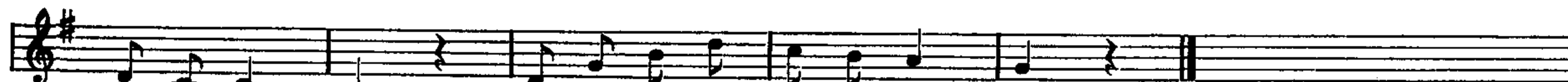
Ach, co by sa dolinky
s vrškami zrovnaly,
co by sa mé nožky
po nich nelámaly.

1426.

Od Rožnova. Zp. I. 213. Žeg. P. p. 185. Uoj. II. 331

Ach, můj Bo - že, co mám dě - lať, ach, můj Bo - že, co mám dě - lať,

mám sa že - nit, mám sa že - nit či van - dro - vať.

[: Ach, můj Bože, co mám dělať, :]
[: mám sa ženit, :] či vandrovat.
Vandroval bych, nohy bolá,
ženit sa mi nedovolá.¹⁾

¹⁾ Od vandrování nožičky bolí,
od milování všecko se zhojí.

1427. Jiný text:

Ach, můj Bože, co mám činit,
vandrovat-li, či sa ženit?
Vandroval bych, nevím kady,

zarůstly mně cesty všady.
Zarostly mně drobným gúčím,
už sa, milá, s tebou lúčím.

1428.

Z Klimkovic

Oj, Bo-že, můj Bo - že, oj, co ja mam dě - lać? A mam-li ja slu - žit le - bo mam van - dro - vać.

Oj, Bože můj, Bože,
oj, co ja mam dělać?
A mam-li ja služic
lebo mam vandrovać.

Oj, vandrovat bych ja,
nožičky mne bolu,
oženil bych se ja,
mam velku něvolu.

Půjdu-li do světa,
budu cuzozemec,
ešče tam potracim
svůj panensky věnec.